

איטליה: המסך יורד

לפני זמן מה הופיעה בעתונות העוֹלמית ידיעה קצרה שעוררה התענינות רבה: סלבטור ג'וליאנו, "מלך" סיציליה, שהמשרה האיטלקית רודפת אחריו מזה שבע שנים ויותר, נהרג. ורק עתה נודעו הפרטים המלאים על מותו. סלבטור ג'וליאנו היה צעיר סיצילי-איטלי יפה תואר ויהיר, שהצליח לארגן סביבו כנופייה גדולה של קרוב לשש

סלבטור ג'וליאנו
170 הרונים, מילון וחצי דולאר.

מאות איש (כמו דוד המלך בשעתו) ולהשתלט על כל שאר הכנופיות הרבות השורצות באי שהוא חלק מאיטליה. המורד בכל הדבר, הוא סלבטור ניסה, עם סיימו את בית-הספר העממי, להתקבל לשורות המשטרה, אולם בשל כתיבתו הלקוי נדחתה מועדותו. טורידו, כפי שקראו לו אנשי כפרו בחיבה, שלא יכול להתקבל למשטרה, נכנס לעבוד בחברת החשמל של פאלרמו, עיר הבירה.

בשנת 1943, התערבה הפוליטיקה העולמית בחייו של סלבטור. כוחות הבריית נחתו לאי סיציליה, ותוך קרב קשה הרסו כליל את פאלרמו. סלבטור ברח מן העיר עד יעבור זעם. אולם עם שובו, לא יכול היה לחזור לעבודתו הקודמת, כי לא היתה כבר חברת חשמל בפאלרמו, וגם לא היו הרבה בתים הזקוקים למצרך כה בלתי-חיוני כחשמל. סלבטור החל לעסוק בהברחת מוון מן הכפרים אל העיר הרעבה. הוא לא

היה יחיד במקצוע. כבכל ארץ לאחר מלחמה, שגשג שוק שחור באי. עד אשר יום אחד נעצר ג'וליאנו ליד מחסום בקרת מזון, עת הוביל חמור עמוס ירקות לפאלרמו. כשנדרש להראות את תעודותיו, הוציא סלבטור במקום זה אקדח, ירה באחד השוטרים, והרגו במקום. יתר שני אנשי המשמר השיבו אש, אולם ג'וליאנו הצליח להמלט, עם כדור במוטו. הדבר שהניע אותו למעשה זה היה, כנראה, העובדה שבאותו זמן התירו אנשי המשמר למכונת משא עמוסה מוון מוכרת לעבור את המחסום. לאחר החלטתו, חיפש ג'וליאנו את שני השוטרים שירו בו במחסום, והרג אותם בדם קר באמצע ככר הכפר מונטלפרה. מאז החלו נקבצים אליו כל איש מצוק, ומר נפש. (ראה שמואל ב.)

אנשים אלה שמחוץ לחוק, היו רגילים להתקיף בהתקפות-בזק את תחנות המשטרה או לחטוף תושבים עשירים ולהכריח את משפחותיהם לשלם "פדיון". האכזרים שמרו היטב על סוד מחבוי איהם בהרים ובמטעי הסביבה, מתוך הערצה ויראה. פשוטי העם ראו במעשי ג'וליאנו ואנשיו נקמה בעשירים ובחזקים.

אולם ג'וליאנו לא הסתפק רק בשוד, הוא הכריז מלחמה על ממשלת איטליה, ובכדי להוכיח שהוא מתכוון ברצינות להכרותו, פקד על אנשיו כי כל שוטר או חייל הוא אויבם האישי, שיש לחסלו. המאון: 95 חיילים, 35 שוטרים ו-40 אזרחים נהרגו במשך שבע שנים של "מלחמה". במשך תקופה זאת הראה החשבון רווח נקי לג'וליאנו של יותר ממיליון וחצי דולאר.

כמו כל "שליט" אחר מסוג זה, היה סלבטור משוגע לפרסומת אישית. הוא היה רגיל לכנס עתונאים ולמסור להם הכרזות וקוממוניקאטים. פעם שלח אגרת לנשיא טרומן, ובה הציע שארצות הברית תקבלנה את סיציליה כמדינה ה-49, ותתם על האגרת: ג'וליאנו, מלך סיציליה.

פעם אחרת הזמין את ממשלת איטליה שתשלח עשרה מטובי קלעיה להתמודד אתו בדורקב, בזה אחר זה. אם ינצח תיפטר ממנו ממשלת איטליה, אך אם ינצח תתחייב ממשלת איטליה למנותו כמושל האי סיציליה.

חולשתו זו לפרסומת היא שהביאה אותו לסופו. הוא אהב מאוד לראות את תמונתו בעתונים, והיה מרשה לעתים קרובות לצלמי עתונות לבקר.

ג'וליאנו הרוג בכפר קאסטל ווטראנו
הוא לא איחר לפגישה

אמו של ג'וליאנו מונשקת את סימני הדם
הקולונל הונעה בדרגה

את המתח והפילוג בקרב הבלגים, לא יכלה להתקבל כל תשובה ברורה לשאלה.

היה פה גם פילוג לאומי, כי בבלגיקה שתי לשונות: פלאמית (הולנדית) וואלונית (צרפתית).

ליאופולד, הידוע בהשקפותיו הריאקציוניות (הוא עומד על כך שהמלך הוא גם ראש המדינה והממשלה בפועל וברי-סמכות להתערב בהנהגה המדינית ולקבוע בדיונים) נתמך ע"י הפלאמים הקאטולים. נגדו התלכדו ההאלונים הפרוטסטנטים והסוציאליסטים. הם בשום אופן לא ירשו את שובו של ליאופולד. אינם מתנגדים למלכות מבחינה עקרונית, רק אין הם רוצים בליאופולד, שלפי דבריהם כגד במולדתו בהכניע לגרמנים. הם גם זוכרים את אסטרדי היכהפיה, אשתו הראשונה של ליאופולד. וואלונית אף היא, שנהרגה בחאונת דרכים ב-1935, בהשאירה לו שני בנים ובת. שנתיים לאחר מותה נשא ליאופולד נסיכה פלאמית, ואת זאת עוד לא סלחו לו ההאלונים.

הם דורשים את התפטרותו הסופית של המלך ליאופולד לטובת בנו, הנסיך בוואויק, בנה של המלכה אסטרדי. אך המלך מתעקש.

בינתיים החזירה הממשלה (בעלת הרוב הקטן) את המלך הגולה. הוא התקבל בשקט יחסי. פצצות עוד לא היו. אבל מסופקים אנו אם עתיד הוא לשבוע נחת ממלכותו. כיום "המלכים בחסד עמם" (אלה שנשארו) כבר אינם פראזה, אלא אמת.

המלכה אסטרדי על כרוז פוזיאליסטי
בעזה לא, בנה כן.

חולשה זו ידעה המשטרה האיטלקית. היא שלחה לאי חטיבה של 2000 שוטרים וחילים תחת פיקודו של הקולונל לוקה שגויסו במיוחד ללכוד את השודד הנועז.

יחד עם כוח עצום זה נשלחה גם פלוגת שוטרים שהתחפשה כיחידת הסרטה אזרחית. הם הודיעו לכל הרוצה לשמוע כי הם עוסקים בעשיית סרט על חיי הכנופיות בהרי סיציליה, והיו רוצים מאד לצלם גם את סלבטור. הם אפילו הבטיחו לו תפקיד כוכב הסרט. בדרכים עקלקלות הגיעה אליהם תשובת המנהיג. הוא יפגוש אותם עם רדת-הליל בכפר קסטלחט'אנו.

ג'וליאנו לא איחר לפגישה, אולם הצלמים עוד הקדימוהו. בראותם דמות מתקרבת באפולית למקום המפגש, פתחו השוטרים באש. ג'וליאנו, שהיה רגיל כנראה להפתעות כאלה, השיב אש בתחמיק, בנסותו להתחמק.

כאן התחילה רדיפה סנסציונית בסמטאות הכפר, עד שג'וליאנו עבר נקודה מסוימת, שם ארב לו שוטר. מקלע השמיע את נביחתו הקצרה, וג'וליאנו נפל ארצה, 8 כדורים בגבו.

למחרת, החלו זורמים מברקים מרומא. מברקי ברכה ומברקי תמרון. אחד מהם היה הקולונל לוקה, ובו מודיעים לו כי הוא נתמנה לגנרל.

בלגיה: כן או לאו

בוילה ליד זינבה (שווייץ) גרה משפחה בת 6 נפשות, ושם חיכתה שייקבע גורלה. זאת היא המשפחה המלכותית הבלגית שראשה, המלך ליאופולד גלה מארצו עם עם כי בוישה בידי צבאות הבריית במלחמת ה' עולם השניה. במקר מו נתמנה אחיו כי עוצר עד שתהיה ש- הות לעם להחליט סופית: מלוכה או ריפובליקה; ומי יהי המלך.

ועתה עם השבת השלום והסדר במדינה, "התפנו" הבלי גים לבעית המלכות. שלש פעמים הלכו הבלגים לקלפי (ב- בלגיה זכות הבחירה היא חובה, ומי שאינו בוחר נענש) לענות על השאלה: האם יחזור המלך ליאופולד לכסא המלכות?

ושלוש פעמים, כשכל פעם מעלה